

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	9513100177
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9513100177.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému Ing. G. C. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. júna 2014 v Bratislave odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 24. januára 2014 sp. zn. BB - 4 T 53/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a Špecializovanému trestnému súdu, pracovisku v Banskej Bystrici, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Na obvineného Ing. G. C. podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na Špecializovaný trestný súd v Pezinku dňa 10. októbra 2013 obžalobu pre spolupáchateľstvo prečinu podplácania podľa § 20, § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30.05.2007 o 15.44 hod. sa s Ing. O. O. vopred telefonicky dohodol na tom, že referentovi pre územné rozhodovanie a stavebný poriadok Stavebného úradu v Banskej Bystrici, Ing. T. W. dajú najskôr úplatok v sume 3.000,-Sk (99,581,- Eur) ktorý v telefonickom hovore označili slovom trojka, a následne v ďalšom telefonáte dňa 30.05.2007 o 15.45 hod. sa na základe predchádzajúcej požiadavky Ing. W. dohodli na tom, že mu dajú úplatok v sume 5.000,- Sk (165,97 €), ktorý v telefonickom hovore označili slovom „päťka“, za to, že Ing. W. urýchlene a prednostne vybaví administratívne vypracovanie a správoplatnenie kolaudačného rozhodnutia v súvislosti s výstavbou a prevádzkovaním Potravín COOP Jednota Krupina v Banskej Bystrici, časť Podlavice, na ulici Povstaleckej, a dohodli sa, že predmetnú sumu Ing. O. následne Ing. C. preplatí, pričom takéto rozhodnutie Ing. W. v uvedený deň skutočne vypracoval a vyznačil na ňom nadobudnutie právoplatnosti ku dňu 31. 5. 2007, pričom vyššie uvedenú finančnú hotovosť Ing. G. C. odovzdal Ing. T. W. osobne pri preberaní kolaudačného rozhodnutia.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko v Banskej Bystrici rozhodol vo veci na hlavnom pojednávaní rozsudkom sp. zn. BB - 4 T 53/2013 z 24. januára 2014 tak, že podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného Ing. G. C.. vyššie uvedený skutok spod obžaloby oslobodil, s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Špecializovaný trestný súd bol toho názoru, že žiadnymi technickými prostriedkami objektivizovateľný dôkaz, ani výpovede svedkov, ktoré by priamo usvedčovali obžalovaného Ing. G. C. zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, neexistujú. Nevylučuje síce, že aj súhrn nepriamych dôkazov môže priviesť súd k záveru o vine obžalovaného, avšak v takom prípade nemôže ísť o jeden jediný dôkaz, ale o súhrn takýchto dôkazov, ktoré by museli tvoriť harmonický celok, súvislú niť, ktorej interpretácia neumožňuje iný záver, len záver o vine. Taká situácia ale, podľa neho, v tomto prípade nenastala. Žalujúca strana sa podľa súdu evidentne dostala do dôkaznej núdze a dôkazné bremeno neunesla.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V jeho odôvodnení uviedol, že pokiaľ súd konštatuje, že obžaloba sa dostala do dôkaznej núdze, tak v priebehu hlavného pojednávania to bolo významnou mierou spôsobené postupom súdu, ktorý prokuratúre neumožnil vykonanie všetkých dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného prečinu. V tej súvislosti poznamenal, že prokurátor už v obžalobe navrhol, aby súd na hlavnom pojednávaní, okrem iných dôkazov, vykonal podľa § 270 ods. 2 Tr. por. dôkaz prehratím vyhotovených záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti a prečítal prepisy týchto záznamov z č.l. 118 - 139, ktoré prokuratúra považuje za kľúčové vo vzťahu k dokazovaniu konania a úmyslu obžalovaného.

Prokurátor vyčítal súdu, že z navrhovaných záznamov telefonických hovorov umožnil prehratie iba vyselektovaných telefonátov, pričom nedovolil prehratie záznamov telefonických hovorov z 18. 6. 2007, 19. 6. 2007, 28. 9. 2007 a 1. 10. 2007, ktorých prehratie výslovne prokurátor žiadal aj na hlavnom pojednávaní dňa 24. januára 2014. Uviedol, že tieto záznamy boli zadovážené v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami Trestného poriadku, čo súd ani nespochybňoval, no ich odmietnutie zdôvodnil tvrdením, že predmetné rozhovory sa uskutočnili o mesiac neskôr po spáchaní skutku a uskutočnili sa medzi ďalšími osobami, preto nie sú podľa súdu relevantné vo vzťahu k dokazovaniu žalovaného skutku.

Podľa názoru prokurátora, obhajoba obžalovaného Ing. G. C. o akejsi radikálnej zmene jeho postoja na poslednú chvíľu, že úplatok Ing. T. W. nedal, sa javí vo svetle predchádzajúcich telefónnych hovorov ako veľmi nedôveryhodná. Poukázal na fakt, že to bol práve obžalovaný C., ktorý sa ako prvý z vlastnej iniciatívy pýtal O., koľko má dať W.. Ak by bol vnútorne nestotožnený s tým, že W. sa má dávať úplatok, potom by rozhovor medzi ním a O. prebiehal celkom odlišne od toho, čo bolo zaznamenané.

Pri posudzovaní otázky, či obžalovaný C. platok skutočne odovzdal, mal súd, podľa prokurátora, možnosť vychádzať zo záznamov telefonických rozhovorov medzi obžalovaným C. a svedkami O. a D., ktoré však súd nevykonával a tým neumožnil obžalobe prezentovanie dôležitých dôkazov, ktoré podporujú argumenty svedčiace v neprospech obžalovaného, čím bola porušená zásada rovnosti strán v konaní pred súdom a nestranného hodnotenia dôkazov.

Prokurátor zastáva stanovisko, že v predmetnej veci je potrebné na hlavnom pojednávaní vykonať dôkaz prehratím navrhovaných záznamov telefonických hovorov, ktoré súd odmietol a následne vykonať doplnujúci výsluch obžalovaného a svedkov O. a D. k ich obsahu.

Preto prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa vyjadril obžalovaný Ing. G. C.. Uviedol v ňom, že pred zaznamenaným odposluchom jeho telefonického

hovoru s Ing. O. O. mal telefonický rozhovor s Ing. T. W., keď okrem záležitosti doručovania kolaudačného rozhodnutia sa ho Ing. W. pýtal na nejaké odmeny a v odpovedi aj on sa zmieňoval o nejakých odmenách, ale podľa akcentu a tónu jeho prejavu sa ukazuje jeho nechť niečo také urobiť. Celý telefonát bol pre neho nepríjemný a tento sa snažil ukončiť čím skôr akýmkoľvek súhlasným stanoviskom bez toho, aby reálne konal tak, ako tomu nasvedčuje obsah telefonického rozhovoru. Tak isto aj telefonát z 19. júna 2007, ktorého sa dovoľáva prokurátor, je len v polohe úvahy a nie realizácie skutku, ako bol tento uvedený vo výrokovej časti obžaloby.

Namietal, že nesprávne boli podané samostatné obžaloby na obvinených Ing. T. W. a Ing. O. O., čo považuje za neprípustné z hľadiska práv jeho obhajoby, keď v čase rozhodovania prvostupňového súdu v jeho veci už existovali právoplatné rozhodnutia voči Ing. O. O. a Ing. T. W., podľa ktorých bolo ustálené, že Ing. T. W. si dal sľúbiť úplatok a Ing. O. O., že sľúbil uplatok. Ich konanie je v polohe sľubov a nie skutočností, že Ing. W. prevzal úplatok, tak ako je podaná obžaloba proti nemu, že on mu úplatok dal, takže skutky, ako boli ustálené a modifikované u Ing. W. a Ing. O. slovami „sľúbil“, nemajú logiku vo vzťahu k nemu, že úplatok dal.

Preto podľa názoru obžalovaného doterajším konaním bolo náležite vyčerpané dokazovanie vo vzťahu k žalovanému skutku a po vyhodnotení dôkazov súd prvého stupňa správne postupoval, keď ho spod obžaloby oslobodil. Preto sa domáha zamietnutia odvolania prokurátora ako nedôvodného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nesprávnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Prvostupňový súd sa v danej veci dôsledne nevyrovnal ani s tými dôkazmi, ktoré vykonal, pokiaľ ide o legálne vykonané záznamy odposluchov telefónnych hovorov, ktoré sú nespochybniteľné, čo z nich vyplýva a či sú v nadväznosti na ne potom logické a prijateľné vysvetlenia obvineného a svedkov zainteresovaných v danej veci, že celý skutkový dej sa odohral iba v podobe sľubu úplatku, ale k jeho odovzdaniu nedošlo.

Je evidentné už z týchto vykonaných dôkazov, že medzi obvineným G. C. a O. O. bola dohoda, že dajú Ing. T. W. platok a výrazy, ktoré pritom používali „trojka“ a „päťka“ znamenali sumy peňazí a z ostatných dôkazov a okolností prípadu je zrejmé, že to malo byť za to, že Ing. T. W. im urýchlene vybaví vyhotovenie a najmä správoplatnenie kolaudačného rozhodnutia postupom, ktorý je z obsahu spisu zrejmý, urýchlenním doručenia kolaudačného rozhodnutia stranám a zabezpečenia ich vyjadrení, že nepodávajú proti nemu opravný prostriedok.

Z tých záznamov telefonických rozhovorov, ktoré ako dôkaz prvostupňový súd vykonal je zrejmé, že dohoda medzi obvineným a O. O. bola, že obvinený odovzdá peniaze Ing. T. W. pri preberaní kolaudačného rozhodnutia. Tieto mal dať obvinený zo svojich peňazí a nešlo o administratívny poplatok, ktorý, ako vyplýva z kolaudačného rozhodnutia, bol zaplatený do pokladne Mestského úradu v Banskej Bystrici.

Už z tých istých dôkazov, záznamov telefonických hovorov, ktorých prepis ako dôkaz prvostupňový súd vykonal, vyplýva, že sumu, o ktorej sa rozprávali obvinený so svedkom O. O., na ktorej sa dohodli,

že ju odovzdá Ing. T. W., mal potom O. O. nahradiť obvinenému C., pričom ju mal zahrnúť do faktúry pre Coop Jednota Krupina, o čom sa dohováral so svedkom F. D..

Je potom nelogické a nevysvetlené, prečo potom O. O. požadoval od F. D. preplatenie faktúry, v ktorej budú zahrnuté aj „odmeny pre úradníkov“. Z odposluchov je zrejmé, že to mali byť peniaze ako „bokovky“, ktoré nechce O. O. od F. D. preplatiť v hotovosti tzv. „keš“, ako sa pri telefonickom rozhovore s F. D. O. O. vyjadril, ale že sa to zahrnie do faktúry za vykonané práce pri stavebnom dozore. Je nepresvedčivé vysvetlenie svedka O. O., že pokiaľ hovoril o finančných odmenách, malo ísť o vyplatenie za vykonané práce podľa ústnej dohody nad rámec zmluvy. Obsah telefonických rozhovorov, ktorých záznam bol na hlavnom pojednávaní prehratý svedčí o inom, že malo ísť o úplatok za urýchlenie vybavenia kolaudačného rozhodnutia.

Prvostupňový súd opomenul náležite vyhodnotiť, že to bol práve obžalovaný C., ktorý ako prvý v zaznamenaných telefonických rozhovoroch medzi ním a svedkom O. oslovil O. s tým, že koľko dajú tomu W.. Nemusel pritom vedieť, že O. O. sa o tom už skôr dohováral s Ing. T. W., ktorému vyčítal, že mu mal poslať „esemesku“. Tvrdenia obžalovaného C., že niečo také, ako poskytnutie úplatku je v rozpore s jeho zásadami mal prvostupňový súd konfrontovať práve s touto časťou telefonického rozhovoru obvineného so svedkom O., v ktorej obžalovaný C. sa svedka O. pýta, že koľko dajú tomu W..

Ďalej prvostupňový súd opomenul vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť ten zaznamenaný telefonický rozhovor medzi svedkom O. O. a svedkom Ing. T. W. (č.l. 119), z ktorého je zrejmé, že Ing. T. W. sa dohodol s O. O. na výške sumy, s ktorou sa uspokojí, pričom bolo z toho zrejmé, že sa už predtým o tom dohovárali.

Pri posudzovaní toho, či skutočne aj došlo k odovzdaniu úplatku, majú význam aj ostatné dôkazy, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní. Ide o tie záznamy telefonických hovorov, ktoré sa uskutočnili neskôr od 18. 6. 2007 do 1. 10. 2007. Vysvetlenie prvostupňového súdu, prečo tieto dôkazy nevykonal, že malo ísť o rozhovory medzi inými osobami a v neskoršom období, o mesiac neskôr, je nepostačujúce. Legálnosť týchto odposluchov a ich použite je nespochybniteľné, pokiaľ išlo o odposluch telefónnej stanice O. O., pričom sú zaznamenané rozhovory medzi O. O. a F. D. a medzi obžalovaným C. a svedkom O. O., teda osobami zainteresovanými na predmetnej veci.

Bude preto potrebné tieto dôkazy, ktorých vykonania sa domáha prokurátor, vo veci v novom konaní vykonať a k obsahu detailne vypočúť svedkov O. O. a F. D. a dať možnosť vyjadriť sa k nim aj obvinenému.

Potom bude treba všetky dôkazy starostlivo vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach tak, aby závery boli logické a presvedčivé.

Vzhľadom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.